

Cap. 10. A signis celi non re-
tuendum.

IEREMIAS.

Cap. 10. Stulti pastores.
Non est hominis via eius.

& visitabo super omnem, qui circumci-
sum habet præputium,
26. super Ægyptum, & super Iuda,
& super Edom, & super filios Ammon,
& super Moab, & super omnes qui
attorsi sunt in comam, habitantes in de-
serto: quia omnes gentes habent præpu-
tium, omnis autem Domus Israël incir-
cumcisi sunt corde.

C A P U T X.

Non est timenda caelestis constellatio, nec
vanissima ac imbecillia idola; sed Do-
minus, qui solus est Deus, creator ac
gubernator omnium, qui vastabit pecca-
tores terræ: plangit suum malum Ieru-
salem, & cum hominis non sit suas
vias dirigere, orat Deum ne eos, qui
ipsum cognoscunt, ad intercessionem de-
leat, sed in hostes potius Iudaorum
suum effundat furem.

1. **A**udite verbum, quod locutus
est Dominus super vos domus
Israël.

2. Hæc dicit Dominus: Iuxta vias Gen-
tium nolite discere: & à signis cœli nolite
metuere, quæ timent Gentes:

3. quia leges populorum vanæ sunt:
* Sap. 13. * quia lignum de saltu præcedit opus ma-
nus artificis in ascia.

4. Argento, & auro decoravit illud:
clavis & malleis compégit, ut non dissol-
vatur.

5. In similitudinem palmæ fabricata sunt,
& non loquentur: portata tollentur, quia
incedere non valent. nolite ergo time-
re ea, quia nec male possunt facere, nec
benè.

* Mich. 7. 6. * Non est similis tui Domine: ma-
gnus es tu, & magnum nomen tuum in
fortitudine.

* Apoc. 15. 7. * Quis non timebit te ô rex Gen-
tium? tuum est enim decus: inter cunctos
sapientes Gentium, & in universis regnis
eorum nullus est similis tui,

8. pariter insipientes & satui proba-
buntur: doctrina vanitatis eorum lignum
est.

9. Argentum involutum de Tharsis af-
fertur, & aurum de Ophaz: Opus arti-
ficis, & manus ærarij: hyacinthus & pur-
pura indumentum eorum. opus artificum
universa hæc.

10. Dominus autem Deus verus est: ipse
Deus vivens, & rex sempiternus. ab in-

dignatione eius commovebitur terra: &
non sustinebunt Gentes comminationem
eius.

11. Sic ergo dicetis eis: Dii, qui cœlos
& terram non fecerunt, pereant de terra,
& de his, quæ sub cœlo sunt.

12. * Qui facit terram in fortitudine * Gen. 1.1.
sua, præparat orbem in sapientia sua, &
prudentiam suam extendit cœlos.

13. Ad vocem suam dat multitudinem
aquarum in cœlo, & elevat nebulas ab
extremitatibus terræ: * fulgura in plu- * Ps. 134.
viam facit, & educit ventum de thesauris 7.
suis.

14. Stultus factus est omnis homo à
scientia, confusus est artifex omnis in
sculptili: quoniam falsum est quod con-
flavit, & non est spiritus in eis.

15. Vana sunt, & opus risu dignum:
in tempore visitationis suæ peribunt.

16. Non est his similis pars Iacob: qui
enim formavit omnia, ipse est; & Israël
virga hereditatis eius: Dominus exercitu-
mum nomen illi.

17. Congrega de terra confusionem
tuam, quæ habitas in obsidione.

18. quia hæc dicit Dominus: Ecce ego
longè projiciam habitatores terræ in hac
vice: & tribulabo eos ita ut inveniantur.

19. Væ mihi super contritione mea,
peccata plaga mea. Ego autem dixi: Planè
hæc infirmitas mea est, & portabo illam.

20. Tabernaculum meum vastatum est,
omnes funiculi mei dirupti sunt, filii mei
exierunt à me, & non subsistunt: non est
qui extendat ultra tentorium meum, &
erigat pelles meas.

21. Quia stulte egerunt pastores, & Do-
minum non quæsierunt: propterea non
intellexerunt, & omnis grec eorum dis-
persus est.

22. Vox auditionis ecce venit, & com-
motio magna de terra Aquilonis: ut ponat
civitates Iuda soliditudinem, & habitaculum
draconum.

23. Scio Domine quia non est hominis
via eius: nec viri est ut ambulet, &
dirigat gressus suos.

24. * Corripe me Domine, verumta- * Psal. 6.1.
men in iudicio: & non in furore tuo, ne
forte ad nihilum redigas me.

25. * Effunde indignationem tuam su- * Psal. 78.
per Gentes, que non cognoverunt te, &
super provincias, que nomen tuum non
invocaverunt: quia comedenter Iacob,
& devoraverunt eum, & consumperunt
illum, & decus eius dissipaverunt.

CA-

Cap. 11. Maledictio eorum qui in-
fringunt pactum Dei.

IEREMIAS.

C. 11. Prohibetur Prophetæ orare pro eis.
Queritur Dominus de Israëlis.

C A P U T XI.

Quia maledicunt qui non audit nec servat
pactum Domini patribus datum, ideo
præcipitur prophetæ ut illud servandum
Iudeis prædictet, sed frustra, cum magis
sequantur patrum suorum scelerâ, va-
riamque idolatriam; idcirco inferat Do-
minus inevitabilia in illos mala, nec
proderunt eis idola, vel instrumentum oratio,
neque quod prius à Deo dilecti fuerint:
refert prava Iudeorum studia de ipso ex
terra delendo: sed perdentur qui nolunt
audire prophetam in nomine Domini.

1. **V**erbum, quod factum est à Do-
mino ad Ieremiam, dicens:

2. Audite verba paci huius, & loqui-
mini ad viros Iuda, & habitatores Ie-
rusalem,

3. & dices ad eos: Hæc dicit Dominus
Deus Israël: Maledictus vir, qui non au-
dierit verba paci huius,

4. quod præcepit patribus vestris in die,
qua eduxi eos de Terra Ægypti, de for-
nace ferrea, dicens: Audite vocem meam,
& facite omnia, quæ præcipio vobis, &
eritis mihi in populum, & ego ero vobis
in Deum:

5. Ut suscitem iuramentum, quod iuravi
patribus vestris daturum me eis terram
fluentem lacte, & melle, sicut est dies
hæc. Et responde, & dixi: Amen Do-
mine.

6. Et dixit Dominus ad me: Vociferare
omnia verba hæc in civitatibus Iuda, &
foris Ierusalem, dicens: Audite verba
paci huius, & facite illas:

7. quia contestans contestatus sum pa-
tres vestros in die, qua eduxi eos de
Terra Ægypti usque ad diem hanc: manè
confusorens contestatus sum, & dixi: Au-
dite vocem meam:

8. & non audierunt, nec inclinaverunt
aurem suam: sed abierunt unusquisque
in pravitate cordis sui mali: & induxi
super eos omnia verba paci huius, quod
præcepit ut facerent, & non fecerunt.

9. Et dixit Dominus ad me: Inventa est
coniuratio in viris Iuda, & in habitato-
ribus Ierusalem.

10. Reversi sunt ad iniurias patrum
suorum priores, qui noluerunt audire
verba mea: & hi ergo abierunt post deos
alienos, ut servirent eis: irritum fecerunt
domus Israël, & domus Iuda pactum
meum, quod pepigí cum patribus eorum.

11. Quam ob rem hæc dicit Dominus:

Ecce ego inducam super eos mala, de quibus
exire non poterunt: & clamabunt ad
me, & non exaudiā eos.

12. Et ibunt civitates Iuda, & habita-
tores Ierusalem, & clamabunt ad deos,
quibus libant, & non salvabunt eos in
tempore afflictionis eorum.

13. * Secundum numerum enim civi- * Supr. 2.
tatum tuarum erant dii tui Iuda: & se- 28.
cundum numerum viarum Ierusalem po-
fuisti aras confusionis, aras ad libandum
Baalim.

14. * Tu ergo noli orare pro populo * Supr. 7.
hoc, & ne assumas pro eis laudem & ora- 16. Inf. 14.11.
tionem: quia non exaudiā in tempore
clamoris eorum ad me, in tempore affli-
ctionis eorum.

15. Quid est, quod dilectus meus in
domo mea fecit scelerâ multa? numquid
carnes sanctæ auferent à te malitias tuas,
in quibus gloriata es?

16. Olivam uberem, pulchram, fructi-
feram, speciosam vocavit Dominus no-
men tuum: ad vocem loquelæ, grandis
exarbit ignis in ea, & combusta sunt fru-
teta eius.

17. Et Dominus exercitum qui plan-
tavit te, locutus est super te malum: pro-
malis dominus Israël & dominus Iuda, quæ
fecerunt sibi ad irritandum me, libantes
Baalim.

18. Tu autem Domine demonstrasti FER. 3.
michi, & cognovi: tunc ostendisti mihi MAIOR.
studia eorum. HEBDOM.

19. Et ego quasi agnus mansuetus, qui
portatur ad victimam: & non cognovi
quia cogitaverunt super me consilia, di-
centes: Mittamus lignum in panem eius,
& eradamus eum de terra viventium, &
nomen eius non memoretur amplius.

20. * Tu autem Domine Sabaoth, qui * Infr. 17.
judicas iustè, & probas renes & corda, 10. & 20.
videam ultionem tuam ex eis: tibi enim 12.
revelavi causam meam.

21. Propterea hæc dicit Dominus ad
viros Anathoth, qui querunt animam
tuam, & dicunt: Non prophetabis in no-
mine Domini, & non morieris in mani-
bus nostris.

22. Propterea hæc dicit Dominus exer-
citum: Ecce ego visitabo super eos: iuve-
nes morientur in gladio, filii eorum, &
filiae eorum morientur in fame.

23. Et reliquæ non erunt ex eis: indu-
cam enim malum super viros Anathoth,
annum visitationis eorum.

CA-

C A P U T X I I.

Miratur prophetæ malorum prosperitatem, qui tamen parantur ad diem occasionis, sicutque terra causa luctus: hereditas adversata est Domino suo, & pastores demoliti sunt vineam Domini, ideo traditur in dissipationem, cuius tamen rursum miserabitur Dominus, vastatis ipsius inimicus.

Iustus quidem tu es Domine, si dispudem tecum: verumtamen iusta loquar ad te: * Quare via impiorum prosperatur: bene est omnibus, qui prævaricantur, & iniquè agunt?

* Job 21. 7. 13. Plantasti eos, & radicem miserunt: proficiunt & faciunt fructum: prope es tu ori eorum, & longè à renibus eorum.

3. Et tu Domine nosti me, vidisti me, & probasti cor meum tecum: congrega eos quasi gregem ad victimam, & sanctifica eos in die occasionis.

4. Usquequo lugebit terra, & herba omnis regionis siccabitur propter malitiam habitantium in ea? consumptum est animal, & völucere, quoniam dixerunt: Non videbit novissima nostra.

5. Si cum peditibus currens laborasti: quomodo contendere poteris cum equis? cùm autem in terra pacis securus fueris, quid facies in superbia Jordani?

6. Nam & fratres tui, & domus patris tui, etiam ipsi pugnaverunt adversum te, & clamaverunt post te plenâ voce: ne credas eis cùm locuti fuerint tibi bona.

7. Reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam: dedi dilectam animam meam in manu inimicorum eius.

8. Facta est mihi hereditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ideo odiyi eam.

9. Numquid avis discolor hereditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? venite, congregamini omnes bestiae terræ, properate ad devorandum.

10. Pastores multi demoliti sunt vineam meam, conculcaverunt partem meam: derunt portionem meam desiderabilem in desertum solitudinis.

11. Posuerunt eam in dissipationem, luctus super me: desolatione desolata est omnis terra: quia nullus est qui recognitet corde.

12. Super omnes vias deserti venerunt vastatores, quia gladius Domini devorabit ab extremo terræ usque ad extremum eius: non est pax universæ carnis.

13. Seminaverunt triticum, & spinas

messuerunt; hereditatem acceperunt, & non eis prôderit: confundemini à fructibus vestris, propter iram furoris Domini.

14. Hæc dicit Dominus adversum omnes vicinos meos pessimos, qui tangunt hereditatem, quam distribui populo meo Israël: Ecce ego evellam eos de terra sua, & domum Iuda evellam de medio eorum.

15. Et cùm evulsero eos, convertar, & miserebor eorum: & reducam eos, virum ad hereditatem suam, & virum in terram suam.

16. Et erit: si eruditæ didicerint vias populi mei, ut iurent in nomine meo: Vivit Dominus, sicut docuerunt populum meum iurare in Baal: ædificabuntur in medio populi mei.

17. Quod si non audierint, evellam gentem illam evulsione & perditione, ait Dominus.

C A P U T X I I I.

Sicut lumbare Ieremia absconditum in Euphrate computruit; sic Iuda primam Domino adhærens, propter superbiam & idolatriam ab ipso abjicitur, omnesque dispergentur: revocantur tamen à Prophetæ, ut suā panitentia devitent mala, alioqui Iudas auferetur propter suas iniurias, qui ad panitentiam nequit adduci ob inveteratam in malis consuetudinem: interponitur etiam Propheta commiseratio.

Hæc dicit Dominus ad me: Vade, & posside tibi lumbare * sive Cilineum, & pones illud super lumbos tuos, & in aquam non inferes illud.

2. Et possedi lumbare iuxta verbum Domini, & posui circa lumbos meos.

3. Et factus est sermo Domini ad me, secundò, dicens:

4. Tolle lumbare, quod possedisti, quod est circa lumbos tuos, & surgens vade ad Euphraten; & absconde ibi illud in foramine petræ.

5. Et abii, & absconde illud in Euphrate, sicut præcepérat mihi Dominus.

6. Et factum est post dies plurimos, dixit Dominus ad me: Surge, vade ad Euphraten: & tolle inde lumbare, quod congruat Hugo, S. t. Quod mandatum statim impletum.

7. Et Thomas, & Primarii Rabini. Quamquam Hieron. (proem. com. in Osee) id in typo velit dictum, distabat autem Euphrates ab Ierusalem 200. circiter leucis, & houp.

7. Et abii ad Euphraten, & fodi, & tuli lumbare de loco, ubi absconderam illud: & ecce computruerat lumbare, ita ut nulli usu aptum esset.

8. Et factum est verbum Domini ad me, dicens: Ecce quod si dixeris in corde tuo: Quare

9. Hæc dicit Dominus: Sic putescere faciam superbiam Iuda, & superbiam Ierusalem multam. Infr. 30, 14.

10. Populum istum pessimum, qui nolunt audire verba mea, & ambulant in pravitate cordis sui: abieruntque post deos alienos ut servirent eis, & adorarent eos: & erunt sicut lumbare istud, quod nulli usu aptum est.

11. Sicut enim adhæret lumbare ad lumbos viri, sic agglutinavi mihi omnem dominum Israël, & omnem dominum Iuda, dicit Dominus: ut essent mihi in populum,

& in nomen, & in laudem, & in gloriam: & non audierunt.

12. Dices ergo ad eos sermonem istum: Hæc dicit Dominus Deus Israël: Omnis laguncula implebitur vino. Et dicent ad te: Numquid ignoramus quia omnis laguncula implebitur vino?

13. Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus: Ecce ego implebo omnes habitatores terræ huius, & reges, qui sedent de stirpe David super thronum eius, & sacerdotes, & prophetas, & omnes habitatores Ierusalem, ebrietate:

14. & dispergam eos virum à fratre suo, & patres & filios pariter, ait Dominus: non parcam, & non concedam: neque miserebor ut non disperdam eos.

15. Audite, & auribus percipite. Nolite elevari, quia Dominus locutus est.

16. Date Domino Deo vestro gloriam antequam contenebrescat, & antequam offendant pedes vestri ad montes caliginosos: expectabitis lucem, & ponet eam in umbram mortis, & in caliginem.

17. Quod si hoc non audieritis, in abscondito plorabit anima mea à facie superbie: * plorans plorabit, & deducet oculus meus lacrymam, quia captus est grex Domini.

18. Dic regi, & dominatrici: Humiliamini, sedete: quoniam descendit de capite vestro corona glorie vestrae.

* i. Ab Egypto non est qui aperiat: translata est omnis nihil vo Iuda transmigratione perfectâ.

20. Levate oculos vestros, & videte qui venitis ab Aquilone: ubi est grex, qui datus est tibi, pecus inclytum tuum?